

me päivien kuluessa. Ovatko nämä epätoivoisten ihmisten tekoja, vai ovatko ne suunniteltuja tekoja, joiden kautta saataisiin mieltä hämmäntäviä huhuja liikkeelle, on vaikea sanoa. Arvellaan niitä myöskin "Saksan vakoojien" toimenpiteiksi.

Joukko amerikalaisia ja mexicolaisia yritti räjäyttää amerikalaisen sotalaivan Vera Cruzin satamassa. Tämä on jo päivän selvää, että sen teon takana olivat amerikalaiset kapitaalistit ja että jos työ olisi hyvin onnistunut, olisi siitä mahdollisesti seurannut sota Mexican kanssa.

Portlandin päivälehdissä näet joka päivä työhakujien joukossa useita sellaisia ilmoituksia, jotka kuuluvat jostensakin näin: "Nainen (nuori tai keski-ikäinen) haluaa taloudenhoitajaksi poika tai leskimiehelle. Päämääränä on hyvä koti mieluummin kuin hyvä palkka."

Palveluspaikkoja on vähän. Avioitumarkkinat täytyy etsiä. Monesta tällaisesta ilmoituksesta koittuu ilmoittajalle onnettomat seuraukset. Keskittään eräs nuori tyttö, joka oli siten tullut petetyksi ja ulos ajetuksi yritti viime viikolla itsemurhaa. Tyttö on nyt sairaalassa ja mies vankilassa tutkintoa odottamassa.

Naisten toiminnasta

PEABODY, MASS.

Meidän naisten toiminnasta olisi täällä aina yhtä ja toista mainitsemisen arvoista. Mutta näin vuoden jammassa on kai jokaisella ollut omat kiiirensä koska kukaan ei ole muistanut lähettää Toverittareen uutisia.

Työv. Yhdistys on kyllä kokouksissa vallinnut aina Toverittarelle oikein virallisen kirjeenvaihtajan. Mutta on sattunut aina se n. k. huono "luki" että henkilö joka on tullut valituksi, on joutunut muuttamaan pois paikkakunnalta joten täältä kirjatukset Toverittareen on olleet perin harvinaiset. Tällä kertaa on allekirjottanut saanut tämän tehtävän ja nyt aikojen ruveta tiedottamaan meistä maailmalle oikein tuhkia theään!

Ompeluseura on jo pitemmän aikaa valmistellut kiiirellä käsitöitä tulevia myyjäisiä varten, jotka tullaan kohta puoleen pitämään rakennusrahaston hyväksi. Kaikesta päättäen tulee niistä suuremmat kuin mitä on täällä pidetty koskaan ennen. Ja sen se hyvin sietäkin, sillä T. Y. toinen uusi haali siellä Tremont streetin varrella jonkun viikon kuluttua vihitään toimeensa. Ja se vaatii vielä monta tarmokasta ryntäystä meiltä naisilta niinkuin miehiltäkin ennenkuin uusi kotimme on veloitaa vapaa, joita olemme joutuneet rakennuttamaan tekemään.

Niistä haalimme vihkiläisistä minun tekee mieli jo kaikille naapureillekin huomauttaa, että jokainen heittäisi silloin arkihuolet ja tulisi kunnioittamaan meitä peabodylaisia läsnäololleen tuossa historiallisessa tapauksessa. On melkein tarpeetonta tässä ruveta puhvamaan ohjelmalla sillä epäilemättä se tulee arvokasta, sivumennen vaan mainittakoon, että työtöt sitä varten jo ahkerasti harjoittelee kaunista voimisteluliikkeitä ja näy telmaseura puuhaa suuren kappaleen kanssa, y. m. Tarkemmat tiedot ohjelmasta ja ajasta tulen antamaan tuonnempaan.

Työv. Yhdistyksen toiminta on ollut nykyään vilkasta kyllä vaikka nykyisen vuokrahuoneen tilan ahtauden vuoksi ei ole voitu toimia mitään näyttösillamilla. Joten entinen vilkas näytteluseura on jo pitemmän aikaa saanut olla rauhassa, mutta tuskin lie epäilemistäkään, ettekö se uudessa haalissa taas entistäkin ahkerammin anna meille virkistystä näyttämöillä.

Huvitoimikunta on sen sijaan hommallut tanaseja pari kertaa viikossa, soittoakunta Kotkan poikien ja tyttöjen siestyksellä, sillä oikein mainittu että soittoakunta "Kotkaan" kuuluu nykyään kolme meidän nuorta nais-tammekin.

Agitatsioni komitea johon nykyään kuuluu 6 naista ja 2 miestä on ahke-

rasti pitänyt joka toinen sunnuntai ohjelmakokouksia, jossa usein luetaan agitatsioni komitean toimittama nyrkikillehti "Koliasta".

Joko jokaiselle Peabodyn naiselle tulee Toveritar? — Ei puolillekaan! Voi teitänne. Aikaansa seuraavan yhdeksäntoistavuosisadan naisen pitäisi tuki pitää kunnia asiana tilata ja lukea omaa äänenkannattajaansa, Toveritarta. Mutta senkin epäkohdan te voitte vielä täällä yhdennellä toista hetkellä korjata puhutelemalla sanomalehti- ja kirjallisuus asio-miehiä joi-na toimii paikkakunnallamme Sarah Kuusela, W. Wiljamaa ja J. Partanen he kyllä mielihyvin pal-velevat teitä.

SANNI SAARI.

TACOMA, WASH.

Ompeluseuran kokous 12 p. oli, vaan osanottajien vähyyden tähden jälj kokous pitämättä. Asutus suomalaisten kesken on siksi hajanaisista, että ompeluseuran kokouksien pito ei oikein tahdo menestyä, pitkien matkojen takia. Innostusta siitä kyllä ei puutu, vaan muut esteet ovat hait-tana.

S. s. osasto on myöskin keskuudessa meidän toimintuodesta 1912. Vieläkin on osastossamme 6 sen perustamisesta alkan mukana pysy-nyttä jäsentä. Nykyään on siinä 25 täysin maksanutta jäsentä. (Yhtään ei ole rästissä jäsenmaksuissaan. Hyvä esimerkki).

Huvitoimikunta, nuori, vasta perus-tettu ei ole ollut vielä tilaisuudessa mitään toiminnastaan esittämään. Vaan lauantaina 19 p. helmik. oli sen hommasta näyttökappale, runo y. m. naisten päivän itämässä kuuluttavana! Siellä myöskin jaettiin Toverittaren naistenpäivä numeroa vapaasti, kelle sitä ei tule. Se on lukemisen ja siis myös tilaamisen arvoisen lehti!

Happy Hill, jonka nimellisenä tämä kolkka näin meikäläisten kesken tunnetaan on suurimmalta osalta N. P. vaunupajan fyöläisten asuma. Tuo nimi, Happy Hill on johtunut siitä, että täällä niin paljon lapsia vuoden mittaan syntyy. Muuten ei täällä sen onnellisempaa liene, kuin muuallakaan. Samat huolet, kärsi-mykset ja ponnistukset ne aina työ-läistä seuraavat, menipä sitten mille paikkakunnalle tahansa, aina ovat ylivoimaiset esteet voitettavina. — Katsellessani ympäristöäni, niin pakostakin tulee tehneeksi vertailuja. Neljättä vuotta sitten, kun tälle paikkakunnalle asetuin oli tämäkin kolka kaikki asuttu, vaan nyt on toisin. Tyhjiä rakennuksia töröttää siellä, täällä ilmoituslaatoitteen, työttömyyden merkinä!

— On hetkiä ihmiselämässä, jolloin kaikki näyttää niin tummalta, niin saavuttamattomalta. Toisaan tuntuu, kuin seisoi jollakin kallion särnäkkeellä, jota virran vesi alituleen pieksiä ja jota meren maini-git vaahtopäisenä väljyvät. Tunnen kalpenevani, sillä voimani ovat heikot, karisevat. Tuntuu, kuin pitäisi toipua, laannistua. Mutta ei! Kivi on vahvalla maaperällä, se ei horju, eikä taivu ja se suo jalolleni vankan perustan. Ja minä yritän. Yritän kavuta yhä ylempäs, niin y-lös, että virran uhma ei satuttaisi, — ei, eikä saavuttaisi nuo vaanivat vaahtopäät, jotka niin voittoisan voimakkaana minua lähestyvät. Sillä minulla on toivoa ja sen elähtymän minä eteenpäin ponnistan. tietään, että tulen voittajaksi! Sillä minulle on uskottu jälkeentulevien elämän ratkaisu ja tietoisuus sitä luo minulle voimaa ja tahtoa taistoon onnellisemman yhteiskunnan muo-vallussa! Tähdötö sinäkin siskoseni? Varmasti sinä tahdot, minä tiedän sen! Siis yrittäkäämme yhdessä, aatevelkojemme kanssa!

Tosi toveruudella
AINO PEUSA.

BINGLEY, ALTA., CAN.

Vaikka kuinka ja miten tarkasti katselin Toveritarta, niin en sittenkään näe täältä Bingleystä kirjoitusta, joten katsoin parhaaksi taas ker-ran olla vaikenemata vaikka kohta on oikein tiedä mistä päästä kurjalaa alkaisin. Sillä vaikka minne katsois-in, niin joka taholla näen lamaan-nusta, vaan missä on syy? Olen kuul-

lut että miehet syyttävät naisia kaik-keen leväperälisyyteen ja taas nais-ten olen kuullut syyttävän miehiä. No mistä? — Siitä että osaston toi-minta on kokonaan kesäisestä aurin-gon pistosta jäänyt virvoittamatta, jonka on nyt talven tuima tuuli ja pu-revä pakkakan kokonaan kokoon pu-ristanut, jota on mahdotoin uskoa karpäsenkään tavoin päästä virkoo-maan luonnon keväisistä päivistä.

Ikävä kyllä se, kun jätetään työn tulokset ja uhraukset kokonaan jär-jestämättä. Missä syy? Eikö meissä kalkissa miehissä ja naisissa eikä kummassakaan sukupuolessa yk-sinä. Näinkö kylytetään tietoisina ih-misinä siementä nousevaan sukupol-veen? Ajatteleeko kukaan isä ja äiti mitä juuri meidän lapset kipeimmin kaipaa tänä päivänä? Tahdommeko lapsistamme tulevan saman rifton alaisista kuin itsekin olemme? Ei suin-kaan. Luulen että jokainen äiti tah-toisi lapsilnsa teroittaa luokkarajat selviksi, koska lapsen tulevaisuus riippuu suuresti kasvatuksesta.

Kehoitan kaikkia naisia innolla ot-tamaan osaa ompeluseuraan, joka ker-ta on uudesti eloon virvotettu, joka kyllä ei vielä ole päässyt hyvään toi-minta alkua myrskyisten ilma-in vuoksi, sillä kulku on ollut liian han-kalaa, mutta nyt olen kuullut sivu puheita, että on naisilla aikomus ru-veta harjoittelemaan näyttökappaleita naisten päiväksi nimellä "Ei tule mistään mitään," y. m.

Täällä on ollut koko tammikuun ajan myrskyjä ja kovia pakkasia yli neljäkymmenen asteen. Paljon ovat ihmiset sairastaneet ylellisestä kyl-mydestä ja onhan joiltakin paleltu-neet posketkin. Kyllä on vielä kovin talvi mitä on täällä kurjalassa mei-dän ajalla ollut.

Roista ja tarmokasta uutta vuotta toivotan kaikille Toverittaren luki-joille.

Taantumuksellinen.

Tervehdän taas pitkästä aikaa To-verittaren laajaa lukijakuntaa, koska en ole pitkään aikaan nähnyt täältä mitään kirjoituksia, vaikka kuinka ol-lisin etsinyt.

Ompeluseuran naisia saatiin ko-koon niin paljon, että voitiin pitää kokous pitkästä aikaa, jossa keskus-teltiin siitä, josko voidaan edelleen yllä pitää ompeluseuraa. Asiasta li-meni monia erilaisia mielipiteitä. Kuulosti siltä että naisiamme enem-män kiinnittävät nurkkajutut kuin ompeluseura. Sen kyllä tiedän, että taloudellinen ahinko painostaa ja ra-sittaa meitä kaikkia täällä, mutta mi-nun mieltäni on se, että jätetään pois kaikki nurkkajutut ja ruvetaan yhteistoimintaan kukin voimimme ja kykymme mukaan.

Päättökseksi sentään tuli kokoukses-sa, että vietetään naisten päivää 18 p. maaliskuuta. Ja valittiin komitea juhlaa hommaamaan. Sinne kuuluu näyttökappalekin tulevan nimeltä: "Rauhatonta yleisöä," joka sopii vallan mainiosti meidän paikkakuntamme o-loihin. Päätettiin myös tilata To-verittaren naisten päivän numeroita jaettavaksi itämässä. Toivomuksen olisi, että jokainen nainen joka sen numeron lahjaksi saapi veisi sen ko-tiinsa ja lukisivat tarkasti, sillä se on meidän naisten paras opettaja tällä monimutkaisella ja rikkaruhoisella elämän polulla. Olen itse tullut huo-maamaan, että Toverittaresta saa lohdutusta ja virkistystä kärsimyk-sienkin aikana, kun sitä vaan seuraa. Luin tämän viidennen numeron kir-jotuksia ja itkin luin senkin kirjo-tuksen: "Säälikäät, armahtakaa," sillä olen itse kokenut ja kärsinyt monen-laista, kun olen yhdeksän lapsen äiti.

Taltoa kirjoitukseni venyä pitkäksi, mutta toivomukseni olisi, että naiset voisivat lyödä kättä toisillensa ja toi-mia yksimielisesti.

Kirjeenvaihtaja.

MINNEAPOLIS, MINN.

En ole pariin kuukauteen nähnyt täältä mitään kirjoitusta Toverita-ressa. Siihen kai lienee syytä toimi-kauden vaihdos, sillä silloin aina toi-minta tahtoo laimeta kun vanhat vir-kailijat ovat väsyneet ja uusilla aina kuuluu jonkun aikaa ennenkuin ehti-vät päästä järjestettyyn toimintaan käskiksi.

Joulun ja uudenvuoden pyhät ovat olleet ja tavallisuudella on useita litamia eri toimikunnilla. M. m. oli pyhäkoulupäivä ilta, joka mie-lestäni ansaitsee huomiota. Onhan hauskaa nähdä lasten toimintaa ja heidän ohjelmansa suoritusta, kuinka vapaasti ja ilman n. s. "esiintymis-kuumetta" he astuvat yleisön eteen.

Ja sitten se tärkein puoli tässä on se, että tiedon siemen, joka näihin lapsiin istutetaan, joko sosialistisen pyhäkoulun tai vanhempien kautta, tällaisen käytännöllisen toiminnan kautta kasvaa ja kehittyy samalla kuin he itsekin varttuvat, että silloin kun he teollisuuden palvelukseen joutu-vat ja kosketukseen kapitalistisen puristuksen kanssa ja tuntevat sen pahon hartioiltaan ja kun he silloin tietävät missä on siihen syy, niin sil-loin leimauttaa heissä luokkataistelun tuellinen innostus ja silloin voivat he ryhtyä toimintaan sosialismin eteen-päin viemiseksi koko nuoruutensa in-nolla ja tarmolla ja silloin on sosia-listinen lasten kasvatustyö tuottanut hyvän hedelmän.

Toisin on meidän laitamme, jotka olemme saaneet mitä pimeimmän ja ahdasmielisimmän kasvatuksen; me olemme saaneet käydä läpi monen sisäisen taistelun ennenkuin järki on täydelleen siltä pimityksestä selvin-nyt, ja meiltä on paras toiminta aika jo mennyt ohi, silloin kun huomaam-me kuinka paljon olisi työtä ja kun-ka vähän on työntekijöitä, sillä se sananlasku pitää palkkansa, että ei vanhasta tule konkaria.

Siis te nuoret naiset ja miehet, jotka vielä olette sosialistisen toi-minnan ukopuolella ja kuluttate aikanne kulkemalla tarkoituksesta omis-sa ja okkoon hyödyntämissä hu-veissa, tulkaa puoleeseen tovereiksi meille. Täällä on teille kyllä huvia, josta saatte myöskin oppia ja kehitystä mukana. Silloin ei elämä e-nään tunnu yksinäiseltä ja tyhjältä kun tulette saman lipun juurelle mil-joonien kanssa, kun tiedätte, että teillä on tovereita kaikkialla, mihin ikäpä vaan menemee, huolimatta kansallisuudesta, uskonnoista, tai muista rajoista, jotka tavallisesti ih-miset toisistaan eroittavat. Sellai-set rajat elvät meitä toisistamme eroita, sillä me olemme kaikki taiste-lussa yhteisen asian puolesta, sillä kaikkia meitä ryöstetään ja riiste-tään ojimmepa mitä kansallisuutta tahansa.

Toveri Taavi Tainio, oli täällä luen-noimassa tammikuun puolivälissä. Vä-keä oli luennoita kuulemassa kohtal-lisesti, mutta paljon enempi olisi voinut ja pitänyt olla. Paljon hävi-sitte te jotka ette tulleet. Olsi suo-tavaa, että sellaisia tilaisuuksia olisi useammin.

Toiminta on taas vilkastunut nais-tenkin keskuudessa. Ompeluseura on alkanut toimintansa ja kuuluu hom-maavan oikein ripeästi. Minulla ei ole ollut tilaisuutta persoonallisesti seurata ompeluseuran kokouksia, kun ne pidetään aina päivällä, joten työ-ni ovat minua estäneet ottamasta ni-hin osaa. Mutta nyt minäkin koetan ottaa aikaa ja mennä kokouksiin, sil-la siellä kuuluu olevan oikein pal-jon hauskaa ja kehittävää, että ei-läen sieltä enään malta olla poissa, joka vaan kynnelle kykenee ja suin-kin pääsee. Ja voivat sive miehet-kin pistäytyä lämmittelemään ja kuuntelemaan aikain loruja ja itse-kin loruilemaan (miksiäs ei myö-kin käsitöitä tekemään? —Toim.) sillä miehilläkin on paljon hyvää ai-kaa näin keskitalvella, jotavastoin monen vaimon täytyy olla työssä, kun perheen pää on työttömänä.

Ompeluseuran kokoukset ovat joka torstai klo 2 jälkeen puolen päivän ja kuuluu siellä saavan vielä kah-viakin.

Ja yksi asia vielä. Tuolla kyllillä käydessäni kuulin uutisia. No mitä? Kuulla että on tulossa jotain oikein suuren suurta. No mutta mitäs suur-ta se sitten mahtanee olla? No kun agitatsionikomitea kuuluu hommaa-van oikein ennen kuulomattoman suuret juhlat 20 p. helmik. jota kuu-luvat viettävän naisten päivän kun-niaksi. Ohjelmaakin kuuluu olevan toistakymmentä eri numeroa, puhel-ta, runoja, lauluja sooloina ja kup-letteina ja soittoa oikein kolmen-taisilla instrumenteilla, kertomuksia